

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/174/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311208800
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5311208800.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľa X.. O. N., nar. X.X.XXXX, bytom K. XX/X, D., Č. W. proti odporcovi S. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, zast. JUDr. Jozefom Varmusom, PhD., Advokátska kancelária VARMUS, s.r.o., Palárikova 83, Čadca, v konaní o ochranu osobnosti takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a .

II. Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 377,08 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu odporcu AK JUDr. Jozef Varmus, s.r.o., Palárikova 83, 022 01 Čadca, IČO: 36 863 203.

III. Navrhovateľ n i e j e p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu v Čadci titulom trov preddavkovaných štátom - svedočne v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 16.9.2011 navrhovateľ podal návrh proti odporcovi. V nadväznosti na § 11, 13 Občianskeho zákonníka mal zato, že odporca svojím konaním zasiahol do práv navrhovateľa na ochranu osobnosti, života, zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Zásah sa stal v deň 25.5.2011 o 18.10 hod., keď išiel kosiť trávu na parcelu XXX/X kat. úz. A., ktorá hraničí s miestnou komunikáciou. Počas kosenia prešiel po miestnej komunikácii, pričom odporca za účasti svojej manželky X.. S. T. a dcéry O. T. začal na verejnosti vykrikovať, prečo chodí po jeho ceste, na čo mu navrhovateľ odpovedal, že to nie je jeho cesta, ale miestna cesta, nie je vlastníkom tejto cesty. Navrhovateľ, aj ostatní, nehnuteľnosť užívajú od nepamäti. Vlastníkom nie je ani odporca. Navrhovateľ v návrhu žiadal, aby odporca predložil dôkazy, že je vlastníkom miestnej cesty, parcely č. XXX/X, ako aj dôkazy, že je majiteľom parciel, ktoré sa nachádzajú vedľa miestnej cesty. Počas kosenia 25.5.2011 odporca odišiel domov a vrátil sa s fotoaparátom a bez súhlasu navrhovateľa ho začal fotiť s tým, že tieto fotky zašle polícii ako dôkaz, že sa nachádza na jeho pozemku. Pred manželkou odporcu a jeho dcérou sa navrhovateľovi vyhrážal, že ho kopne do riti, že ho zabije, že mu zlomí kosu. Manželka reagovala slovami „nerob to.“ Vo veci toho istého skutku podal navrhovateľ návrh na OR PZ Krásno nad Kysucou, a to z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona. Spis bol zaevidovaný pod ČVS:ORP-864/KK-CA-2011. Vec bola postúpená na priestupkové konanie.

V príčinnej súvislosti s uvedeným skutkom a útokom na osobu navrhovateľa prišla na navrhovateľa teplotná slabosť. Keď prišiel domov, po napití vody zistil, že sa mu trasie ruka, následne nemohol zaspať,

cítil nevoľnosť. Oznamil to svojej rodine, vyhľadal lekára, ktorý mu oznámil, že znaky zodpovedali predinfarktovej situácii. Tým, že navrhovateľ nešiel hneď si ľahnúť po incidente, odvrátil infarkt. Ako 3-ročný prekonal detskú obrnu, ktorá zanechala stopy na jeho telesnom vývoji, a preto musí denne ťažko pracovať, hlavne nosiť ťažké bremená na ramene, chrčte, podrobovať sa fyzickej terapii prácou, inak prestane chodiť. Uvedený útok odporcu na osobu navrhovateľa, jeho vyhrážky, boli spôsobilé zanechať na zdravotnom stave navrhovateľa nezvratné následky s tým, že navrhovateľ bude nútený používať invalidný vozík alebo byť umiestnený do ústavu.

Uvedeným konaním teda došlo k zásahu do zákonom chránených osobnostných práv na ochranu života, zdravia, občianskej cti, ľudskej dôstojnosti navrhovateľa. Odporca sa tohto skutku dopustil tým, že sa správal výsmešne, urážlivo, hrubo znevažujúco česť, dôstojnosť navrhovateľa, vystavoval navrhovateľa na posmech slovami a fyzickými prejavmi. Z toho dôvodu žiadal, aby sa mu ospravedlnil formou písomného listu doručeného navrhovateľovi.

Odporca uviedol, že tvrdenia v návrhu nie sú pravdivé, čo preukazoval výsledkom priestupkového konania, v ktorom priestupkový orgán dospel k záveru, že priestupkové konania zastavil, pretože skutok sa nestal. Odporca naďalej tvrdí, že skutok sa nestal tak, ako tvrdí navrhovateľ. Odporca sa nevyhrážal navrhovateľovi, že ho kopne do riti, že ho zabije, že mu zlomí kosu, tak, ako tvrdí navrhovateľ. Slušne ho upozornil, aby nechodil po jeho nehnuteľnosti.

Súd vykonal dokazovanie - oboznámil podanie X.. O. N. OR PZ Čadca zo dňa 30.5.2011 na čl. 4 súdneho spisu, kde oznámil navrhovateľ, že odporca ho fyzicky napadol v úmysle ho zabiť, uznesenie OR PZ Čadca čl. 5 o postúpení veci na priestupkové konanie, pretože nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku, listinný dôkaz - uznesenie zo dňa 14.7.2011 čl. 9, podanie navrhovateľa čl. 11 adresované Okresnej prokuratúre v Čadci označené ako žiadosť o doplnenie uznesenia, listinný dôkaz - znalecký posudok o cene nehnuteľnosti - rodinného domu č. XXX v A. čl. 12 súdneho spisu, prílohu ku geometrickému plánu na čl. 15 spisu k sporným nehnuteľnostiam, podanie X.. O. N. čl. 16 spisu ako odpoveď na list zo dňa 22.6.2011, uznesenie Okresného súdu v Čadci čl. 23 spisu - výzvu na odstránenie väd návrhu, podrobné procesné poučenia súdu, vrátane poučenia podľa § 120 ods. 4 OSP v nadväznosti na § 205a OSP od čl. 26 po čl. 28 súdneho spisu, list Obvodného úradu Čadca čl. 30, ktorý žiadal doručiť k priestupkovému konaniu návrh v tejto veci, čl. 33 spisu - pripojený vyšetrovací spis ČVS:ORP-864-IKK-CA-2011, vyjadrenie právneho zástupcu odporcu čl. 34 súdneho spisu, rozhodnutie Obvodného úradu v Čadci zo dňa 7.11.2011 č. konania PS-637/2011-MR čl. 38, z ktorého vyplýva, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané, a preto bolo priestupkové konanie zastavené, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 7.11.2011, podanie navrhovateľa čl. 43 spisu, ktorým reagoval na výzvu na odstránenie väd návrhov takým spôsobom, že nemôže zasahovať do žaloby, pretože žalobu písal advokát, uznesenie Okresného súdu v Čadci, ktorým podanie bolo odmietnuté, čl. 63 spisu, odvolanie právneho zástupcu odporcu čo do trov čl. 69 spisu, odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu čl. 72 súdneho spisu, vyjadrenie právneho zástupcu odporcu čl. 84, uznesenie Krajského súdu v Žiline čl. 91 spisu, ktorým bolo uznesenie okresného súdu zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie, úradný záznam zo spisu 10C/12/2005 čl. 102, pripojený rozsudok 10C/12/2005-131 zo dňa 17.10.2008, ktorým bol návrh navrhovateľa o zákaz rušenia vo výkone práva a prechodu cez pozemky zamietnutý, uznesenie KS Žilina čl. 109 spisu o zrušení rozsudku a vrátení na nové konanie, uznesenie je zo dňa 2.11.2009, zo spisu 10C kópiu z katastrálnej mapy na čl. 112 spisu a listinný dôkaz od Ľudového súdu v Kysuckom Novom Meste čl. 113 spisu, pripojený spis PS 637/2011-MR.

Z vykonaných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil nasledovné skutkové a právne závery.

Pokiaľ v návrhu čl. 1 rub spisu príkladmo navrhovateľ udáva, že v roku 2003 boli na žalobcové pozemky vypustené splašky, 12.12.2003 došlo k narezaniu plastovej hadice na rozvod štátnej vody, 24.5.2005 mu oznámila matka navrhovateľa, že sa mu môže niečo stať, keď pôjde na vlak alebo z vlaku, že ho niekto môže fyzicky prepadať, 7.6.2005 polícia zistila, že u navrhovateľa v dome je narezaný trám krovu, rozbité škridle, pošliapaná tráva, ku skutku sa priznala X.. T. (č. konania 10C/12/2005 dňa 21.2.2005), dňa 20.8.2005 o 14.00 hod. bol fyzicky napadnutý susedou H., ktorá držala v ruke motyku zdvihnutú nad hlavou a chcela mu ju zaťat' do hlavy (tento skutok videl odporca, vnučka O., vnuk K.). Pokiaľ ide o tieto tvrdenia navrhovateľa, uviedol ich len príkladmo na podporu základného skutkového vzťahu. Týmto príkladom, ako vyplýva z predchádzajúceho odseku návrhu, chcel preukázať, že v minulosti v

danej lokalite medzi navrhovateľom a odporcom boli viaceré konflikty. Týkali sa vlastníctva k miestnej komunikácii, po ktorej chodí už 72 rokov a ostatní užívatelia od nepamäti.

Uvedené tvrdenia uvedené v návrhu príkladmo a len na podporu existencie sporov v danej lokalite súd nepovažoval za základný predmet sporu a touto časťou návrhu v nadväznosti na § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP sa necítil byť viazaný ako základným predmetom sporu. V tejto časti bol návrh neúplný, nedostatočný a súd mal zato, že z návrhu vyplýva prejav vôle navrhovateľa, aby predmetom sporu bol skutok, ktorý označil v návrhu ako skutok zo dňa 2.5.2011. Odstránením rozporu na pojednávaní súd zistil, že ide o skutok zo dňa 25.5.2011, teda totožný skutok, ako bol prejednávaný v rámci trestného a priestupkového konania. Súd v nadväznosti na § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP sa cítil byť viazaný len skutkom zo dňa 25.5.2011 vo vzťahu k predmetu sporu.

Uznesením č. konania 4C/174/2011-23 zo dňa 18.10.2011 súd vyzval navrhovateľa k odstráneniu väd návrhu. Súd mal zato, že je rozdiel medzi tým, keď sa niekto inému vyhráža a keď niekto iného urazí hanlivými výrazmi, čím zasiahne do práva na ochranu osobnosti. Vyzval preto navrhovateľa, aby dal do súladu skutkový stav opísaný v návrhu s rozsudovým návrhom - petítom.

Na túto výzvu súdu navrhovateľ na čl. 43 spisu uviedol, že vady neodstráni, lebo nemôže zasahovať do žaloby, ktorú písal advokát. Z týchto dôvodov uznesením č. konania 4C/174/2011-63 zo dňa 7.2.2012 súd podanie navrhovateľa odmietol podľa § 43 ods. 2 OSP. Mal zato, že podanie neobsahovalo obligatórne náležitosti návrhu na začatie konania. Súdu z obsahu nebolo zrejmé, čo konkrétne má byť predmetom konania, či navrhovateľ žiadal svojím návrhom ochranu osobnosti z dôvodu urážok hanlivými výrazmi zo strany odporcu, alebo mienil na odporcu podať trestné oznámenie z dôvodu, že odporca sa mu vyhráжал. Na základe odvolania Krajský súd v Žiline uznesením č. konania 5Co/179/2012-91 zo dňa 31.5.2012 zrušil uznesenie Okresného súdu v Čadci a vrátil vec na ďalšie konanie s tým, že nesprávna alebo nejednoznačná formulácia žalobného petitu nie je dôvodom na odmietnutie podania v zmysle ustanovenia § 43 os. 2 OSP. V prípade, že súd zastáva iný názor, je povinný vyzvať navrhovateľa k úprave petitu. Nedodržanie tohto postupu a odmietnutie podania len z formálnych dôvodov je porušením princípu uvádzaného v ustanovení § 5 ods. 1 OSP, poučovacia povinnosť podľa § 5 OSP sa týka procesných práv a povinností a týmto postupom by teda došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom účastníkovi.

Z uvedených dôvodov teda súd považoval návrh navrhovateľa za riadny, bez väd a pokračoval v konaní o tomto návrhu.

Na čl. 15 spisu a čl. 112 spisu sa nachádza príloha grafická ku geometrickému plánu a kópia z katastrálnej mapy, kde sú vyznačené sporné nehnuteľnosti, na ktorých došlo ku skutku. Zhodným tvrdením navrhovateľa a odporcu mal súd preukázané, že na čl. 15 spisu je parcela KN XXX/X/X, ktorá patrí navrhovateľovi a ktorú išiel kosiť. Na túto parcelu išiel po nehnuteľnosti, ktorá je na prílohe ku geometrickému plánu čl. 15 spisu vyznačená šípkou, ktorú sudkyňa vyznačila pri zhode tvrdení obidvoch účastníkov konania o tom, kade prechádzal navrhovateľ v čase, keď išiel kosiť svoje nehnuteľnosti. Je zrejmé, že táto nehnuteľnosť je parcelou KN XXX, ktorá patrí odporcovi.

Z úradného záznamu zo spisu 10C/12/2005 a z pripojených listinných dôkazov z tohto spisu čl. 102 - 113 mal súd preukázané, že navrhovateľ dňa 25.1.2005 podal na Okresný súd v Čadci pod sp. zn. 10C/12/2005 návrh proti odporkyni S. H., rod. N. a 2/ X.. S. T. o zákaz rušenia v práve prechodu. Z tohto úradného záznamu je zrejmé, že v návrhu navrhovateľ tvrdil, že je vlastníkom pozemkov kat. úz. A. zapísaných na LV č. XXX ako parcela KN XXX/X a rodinný dom č. XXX, KN XXX, XXX/X, XXX, XXX. Ďalej tvrdil, že odporkyňa vlastní susedné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX kat. úz. A. KN XXX, KN XXX, KN XXX. Predmetom tohto sporu je teda tvrdenie navrhovateľa, že po parcelách odporkyň KN XXX, XXX má právo prechodu k svojim nehnuteľnostiam a odporkyne, vrátane rodiny, mu v práve prechodu bránia, kričia, nadávajú, fyzicky ho napádajú. Z pripojeného rozsudku čl. 04 spisu č. konania 10C/12/2005-131 zo dňa 17.10.2008 v nadväznosti na § 154 ods. 1 OSP mal súd preukázané, že ku dňu rozhodovania súdu vo veci 4C/174/2011 bol návrh navrhovateľa o zákaz rušenia vo výkone práva prechodu cez pozemky zamietnutý. Rozsudok nenadobudol právoplatnosť. Uznesením Krajského súdu v Žiline na čl. 109 spisu bol rozsudok zrušený a vrátený na ďalšie konanie z dôvodov tam uvedených.

S uvedenými vlastníckymi spormi ako základom ostatných susedských sporov, ktoré medzi susedmi vznikajú, sa prvostupňový súd vo veci 4C/174/2011 vypořiadal takým spôsobom, že vychádzal zo skutočností a dôkazov zistených v uvedenom konaní, ale v nadväznosti na § 135 ods. 1, 2 OSP sa týmito závermi necítil byť viazaný. Súd mal zato, že predmetom sporu 4C/174/2011 nie je právo súdu ustáliť, a to ani v prejudiciálnej rovine, či navrhovateľ má alebo nemá právo prechodu po spornej nehnuteľnosti. Predmetom sporu je zásah v zmysle § 11, 13 Občianskeho zákonníka do osobnostných práv, života, zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, prejavov osobnej povahy. Aj keď hmotnoprávnou príčinou susedských sporov sú vlastnícke spory, pre spor na ochranu osobnosti platí, že aj keby odporca bol vlastníkom spornej nehnuteľnosti alebo oprávneným užívateľom, napriek tomu by mal právo dožadovať sa ochrany svojho vlastníckeho alebo užívacieho práva súdnou cestou. Nemal by právo útočiť na navrhovateľa a vyhrážať sa navrhovateľovi. Preto podľa názoru súdu rozhodnutie podľa § 11, 13 Občianskeho zákonníka nebolo podmienené ustálením skutočnosti, či sa navrhovateľ nachádzal na pozemku odporcu alebo sa na tomto pozemku nenachádzal a či na tomto pozemku sa nachádzal po práve alebo sa na tomto pozemku nenachádzal po práve. Podstatou bolo vyriešiť, či skutok podľa § 11, 13 Občianskeho zákonníka sa stal, či boli splnené všetky zákonné náležitosti ako podmienka vzniku nároku navrhovateľa na ochranu osobnosti a či tieto skutočnosti boli objektívne spôsobilé vyvolať ujmu na zdravotnom stave a psychike navrhovateľa. Preto vlastníckymi vzťahmi sa súd ďalej nezaoberal. Takéto dokazovanie považoval za nadbytočné.

Taktiež nepripustil dokazovanie z dôvodu nadbytočnosti na preukazovanie skutkového stavu, ktorý netvoril skutok zo dňa 25.5.2011 a bol v návrhu uvedený len ako príklad zlých vzťahov medzi susedmi. Dokazovanie bolo vedené len ku skutku zo dňa 25.5.2011.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby bolo dané primerané zadosťučinenie.

Bolo úlohou súdu preukázať, že sa stal skutok, ktorým odporca zasiahol do občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, súkromia, prejavov osobnej povahy navrhovateľa, že tento skutok bol spôsobilý vyvolať ujmu u navrhovateľa.

Skutok zo dňa 25.5.2011 definoval navrhovateľ v návrhu v nadväznosti na § 11, 13 Občianskeho zákonníka tak, že odporca mu vykrikoval, prečo chodí po jeho ceste, napriek tomu, že nie je majiteľom tejto cesty, bez súhlasu navrhovateľa začal navrhovateľa fotiť s tým, že fotky zašle polícii ako dôkaz, že je na jeho pozemku, vyhrážal sa mu, že ho kopne do riti, že ho zabije, že mu zlomí kosu. Ako svedkov v návrhu označil manželku odporcu X.. S. T.. Zároveň uviedol, že tento skutok bol objektívne spôsobilý vyvolať na jeho zdraví nezvratné následky s tým, že bude nútený používať invalidný vozík alebo byť umiestnený do ústavu vzhľadom k tomu, že v minulosti prekonal detskú obrnu a v príčinnej súvislosti s uvedeným skutkom cítil nevoľnosť, slabosť, po vyhľadani lekára sa dostal do predinfarktovej situácie.

Súd dospel k záveru, že uvedený skutok je totožný so skutkom z toho istého dňa 25.5.2011, ktorý oznámil navrhovateľ dňa 30.5.2011 na OR PZ V Čadci (čl. 4).

Podľa § 135 ods. 1 OSP „... ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím, kto ich spáchal ...“

Z uvedených dôvodov sa súd cítil byť viazaný uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru v Čadci ČVS:ORP-864/KK-CA-2011 Krásno nad Kysucou zo dňa 22.6.2011, z ktorého je zrejmé, že orgány činné v trestnom konaní dospeli k záveru, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku, a preto vec bola odovzdaná Obvodnému úradu, odbor všeobecnej a vnútornej správy v Čadci na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch, z ktorého bol odporca podozrivý.

V tomto smere súd poukazuje aj na vyšetrovací spis na čl. 33 súdneho spisu.

Z pripojeného priestupkového spisu PS 637/2011-Mr, z rozhodnutia zo dňa 7.11.2011 Obvodného úradu v Čadci, odbor všeobecnej vnútornej správy, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7.11.2011, mal súd preukázané, že priestupkové konanie za ten istý skutok, ktorý je aj predmetom konania vo veci 4C/174/2011, bolo zastavené. Dôvodom zastavenia je záver priestupkového orgánu, že skutok sa nestal.

Súd sa cítil byť viazaný záverom priestupkového orgánu, že skutok sa nestal. V rámci trestného konania a priestupkového konania bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, výsluchy a súd sa stotožnil s uvedenými závermi a cítil sa byť aj viazaný uvedenými závermi, že skutok sa nestal. Nad rámec toho vypočul v konaní navrhnutú svedkyňu - manželku odporcu, výpoveďou ktorej súd nemal preukázané spáchanie skutku zo strany odporcu tak, ako ho uvádza v návrhu navrhovateľ.

Uvedeným mal preukázané, že keďže nedošlo k spáchaniu skutku, nemohlo dôjsť ani k zásahu podľa § 11, 13 Občianskeho zákonníka do zákonom chránených práv navrhovateľa, osobnostných, života, zdravia, občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, prejavov osobnej povahy.

Keďže sa skutok nestal, nebol preukázaný, že sa stal, nemohol objektívne neexistujúci skutok vyvolať u navrhovateľa nevoľnosť, predinfarktovú situáciu a zanechať na jeho zdraví nezvratné následky s tým, že bude nútený používať invalidný vozík alebo byť umiestnený do ústavu. V tomto smere predložil navrhovateľ svoje vyjadrenie, v ktorom opisuje, že ako 3-ročný prekonal detskú obrnu, ktorá zanechala stopy na jeho telesnom vývoji, a preto musí denne ťažko pracovať, nosiť ťažké bremená na ramene, chrbáte, fyzická terapia prácou, inak prestane chodiť. Uviedol, že 9.4.1960 bol vyšetrený lekárskou komisiou v Kysuckom Novom Meste, nepredložil však potvrdenie lekára, že v príčinnej súvislosti so skutkom dňa 25.5.2011 sa zdravotný stav navrhovateľa zhoršil tak, ako uvádza, teda, že mal predinfarktový stav, že mal nevoľnosť a že skutok bol spôsobilý zanechať na jeho zdraví nezvratné následky. Nepredložil žiadne potvrdenie lekára o tom, že po skutku dňa 25.5.2011 navštívil lekára a že lekár k tomu zaujal také stanovisko, ako tvrdí navrhovateľ. Tvrdenia navrhovateľa sú jedna vec a dôkazy sú druhá vec.

Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, z toho dôvodu súd návrh zamietol, neuložil odporcovi povinnosť, aby sa navrhovateľovi ospravedlnil za skutok, ktorý sa nestal. Nebol dôvod, aby sa odporca ospravedlňoval za niečo, čo sa nestalo. Odporca uviedol, že slušne upozornil navrhovateľa, aby nechodil po ich pozemku. Takýto prejav vôle nemožno vykladať ako naplnenie skutku podľa § 11, 13 Občianskeho zákonníka. Útoky na osobu, agresívne správanie, vyhrážanie navrhovateľ nepreukázal.

Tak, ako orgány činné v trestnom konaní a priestupkové orgány, aj súd poukazuje na podanie navrhovateľa na čl. 4 spisu (len na okraj už uvedeného), kde uvádza navrhovateľ, že pri komunikácii navrhovateľa a odporcu navrhovateľ stále kosil. Keby konanie odporcu u navrhovateľa bolo vzbudzovalo takú dôvodnú obavu o život, zdravie, ako tvrdil, jeho hmotnoprávne správanie by bolo iné, bol by z miesta činu odišiel, resp. by sa bol inak správal a nebol by pokračoval v kosení. Jeho hmotnoprávne správanie nenasvedčuje tomu, že mal strach z odporcu, resp. že mal dôvodnú obavu o svoj život, resp. že mu nejakým spôsobom rozhovor s odporcom ubližoval na psychike, na zdraví. Z jeho správania je zrejmé, že rozhovor s odporcom a jeho slová nebral vážne, keď pokračoval v kosení.

Úspešným účastníkom konania je odporca, podľa § 142 ods. 1 OSP mu patrí plná náhrada trov konania. Súd priznal odporcovi právo na náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia za úkony právnej pomoci príprava a prevzatie zastúpenia dňa 14.11.2011 61,41 € + 12,28 € 20 % DPH, vyjadrenie zo dňa 14.11.2011 61,41 € + DPH 12,28 €, odvolanie zo dňa 20.2.2012 30,71 € + DPH 6,14 €, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 27.3.2012 61,41 € + DPH 12,28 €, účasť na pojednávaní na Okresnom súde v Čadci dňa 10.1.2013 61,41 € + DPH 12,28 €, režijný paušál 2-krát 7,41 € + 2-krát 7,63 € + 1-krát 7,81 € = 37,89 € + DPH 7,58 €, spolu 314,24 € + DPH 62,84 € = 377,08 €. V takejto výške súd priznal odporcovi náhradu trov konania, pretože ju považoval za riadne vyúčtovanú v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 OSP a v súlade so zákonom § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Na pojednávaní dňa 10.1.2013 súd rozhodol, že navrhovateľ ako neúspešný účastník konania je povinný zaplatiť aj svedočné svedkyňi, ako trovy preddavkované štátom podľa § 148 ods. 1 OSP. Svedkyňa však nevyčísliła svedočné v zákonnej lehote do 3 dní, ako bola poučená, preto jej nárok na svedočné

zanikol uplynutím lehoty. Z toho dôvodu nevznikli SR - Okresnému súdu Čadca trovy preddavkované štátom, pretože svedočné nebolo vyplatené. Súd sa preto necítil byť viazaný rozhodnutím o priznaní svedočného a rozhodol, že navrhovateľ nie je povinný zaplatiť trovy preddavkované štátom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.